

активно аноншують, а й про певні загрози які несе ШІ для культурної сфери і її працівників, акцентуючи свою увагу на сфері медіа контенту.

Головними темами будуть: deepfake і проблеми ідентифікації якісного deepfake-контенту, новини використання новітніх технологій в дублюванні відео голосами акторів на різних мовах, генерації відео на основі оцифрованих даних (моделей) актора і його голос, віртуальних дикторів та ведучих.

Доповідь має інформаційний характер. Ми рекомендуємо перед початком доповіді ознайомитися із матеріалами, представленими у списку використаних джерел.

Список використаних джерел

1. AI dubbing: free video translator. ElevenLabs. URL: <https://elevenlabs.io/dubbing>.
2. Sora: creating video from text. OpenAI. URL: <https://openai.com/sora>.
3. GitHub - facefusion/facefusion: next generation face swapper and enhancer. GitHub. URL: <https://github.com/facefusion/facefusion>.

ПОЛІКУЛЬТУРНИЙ АСПЕКТ ТВОРОСТІ ЛЕСІ УКРАЇНКИ

Д. О. Смирська, здобувач вищої освіти

Науковий керівник – А. В. Атаманюк, ст. викладач кафедри сценічного мистецтва і культури

Київський національний університет технології та дизайну

Розглянуто питання полікультурності видатної української письменниці, перекладача, літературознавця Лесі Українки. [1].

Досліджено один з виявів полікультурності – володіння багатьма іноземними мовами та знання багатьох культур, що відобразилося в перекладах українською та навпаки, з української на іноземну. Проаналізовано контакти з російською культурою та проінтерпретовано вірш письменниці, написаний російською мовою. Акцентовано увагу на розширення зв'язків української культури з культурами інших народів зусиллями Лесі Українки.

Леся Українка (Квітка-Косач Лариса Петрівна) (13/25.02.1871 — 19.07/01.08.1913) — поетеса, літературний критик, громадський і культурний діяч. Народилася в м. Новограді-Волинському (тепер Житомирської обл.) у дворянській родині. Через хворобливість освіти здобувала вдома. Її світогляд формувався під впливом надбань української культури, постійно актуалізованих у духовному житті родини і найближчого оточення, а також у

спілкуванні з матір'ю-письменницею й дядьком М. Драгомановим, вірною ученицею якого Леся Українка себе вважала. Дуже рано розпочала літературну діяльність; крім красного письменства, займалась літературною критикою і публіцистикою, перекладала, співробітничала з прогресивними російськими, київськими, галицькими і буковинськими періодичними виданнями.

Леся Українка — одна з найславетніших і найсвітліших постатей в українській культурі — була передусім поетесою глибокої філософської наснаги. Взаємини «людина — світ» осмислювались нею як у площині «культура — природа», так і в аспекті «особистість — загальне». Людина, в розумінні Лесі Українки, — не лише суще, а й більше сущого, втім і не божественне, не здатне трансформуватись у божественне; це єство «між» — у першу чергу між частковим і Єдиним, одиничним та надіндивідуальним. Ці взаємини суттєві для людини не тільки у своїй озовнішненій формі, а й як стосунки культури і природи (Єдиного) в самій людині («Лісова пісня»).

Була феміністкою та виступала за права жінок. Леся Українка активно обстоювала права жінок. Своїм прикладом та творчістю вона доводила, що жінка — особистість. Феміни у творчості поетеси мають право голосу і говорять, сперечаються, пророкують та змінюють світ. У російській літературі на той час подібного не було.

Тло її драм — війни, репресії, перевороти, але завжди в центрі — сильна жінка зі своєю точкою зору, власною думкою та баченням світу.

Навіть найскептичніші дослідники епістолярної творчості Лесі Українки визнають той факт, що її листи до письменниці Ольги Кобилянської переповнені еротизмом.

До речі, у драмі «Блакитна троянда» дослідники знаходять мотиви одностатевого кохання.

Ось тільки деякі рядки з листів Лесі Українки своїй подрузі: «Хтось когось хотів би поцілувати, і погладити, і багато чогось сказати, і багато подивитися, і багато подумати...». «І хтось когось любить і ніколи ні на кого не гнівається, і не гнівався, і не буде гніватись,.. когось цілує і гладить і так, і так... і ще так...»

Обидві письменниці зашифровували свої інтимні повідомлення, малюючи м'які лінії та уривчасті крапки, які означали погладжування та пестощі. Листи-відповіді Ольги Кобилянської Леся Українка спалювала. [3]

Свій псевдонім Лариса Косач запозичила в дядька — Михайла Драгоманова, який підписувався «Українець». Оскільки Леся дуже любила свого дядька і захоплювалась ним, то вирішила в чомусь бути схожою на нього. Псевдонім «Українка» з'явився в 1884 році, коли дівчині було всього тринадцять. А Лесею її лагідно називали в сім'ї, тож не дивно, що тверде «Лариса» вона замінила на тендітне та ніжне «Леся».[4]

Список використаних джерел

1. О. Бистрова // Молодь і ринок. - 2014. - № 3. - С. 28-33
2. Філософська думка в Україні: Біобібліографічний словник. — К., 2002. — С. 121-123.
3. «Нам треба жити, а не надіятись на безсмертя, тоді тільки ми почуваємо себе і великими, і безсмертними». До 150-річчя від дня народження геніальної поетеси, письменниці та драматурга Лесі Українки
4. 10 вражаючих фактів про Лесю Українку, які мало кому відомі.

АКТУАЛЬНІСТЬ ЗАСТОСУВАННЯ ТЕАТРАЛЬНИХ МЕТОДИК В ОЗДОРОВЧІЙ АЕРОБІЦІ

Л. М. Томіч, кандидат медичних наук,
завідувачка кафедри фізичного виховання та здоров'я
Д. А. Полякова, студентка
Київський національний університет технологій та дизайну

Ключові слова: оздоровча аеробіка, театральні методики, психологічні чинники.

Мистецтво і спорт завжди були поряд одне з одним, незважаючи на свої принципи відмінності. В.Е. Мейєрхольд, учень К.С. Станіславського, розробив театральну техніку, в якій велике значення надавав виразності тіла і різним ракурсам цього тіла на сцені. Він називав свій метод «біомеханікою» [2]. У своїх пошуках він спирався на психологічну концепцію В. Джемса (про первинність фізичної реакції по відношенню до реакції емоційної), експерименти І.П. Павлова і на рефлексію В.М. Бехтерева. При цьому історія біомеханіки нерозривно пов'язана з історією фізики, техніки, медицини та біології, а також з історією фізичної культури і спорту.

А.В. Алексєєв, спираючись на акторську систему К.С. Станіславського, створив алгоритм входження спортсмена в Оптимальний Бойовий Стан (ОБС). За аналогією з елементами акторської системи К.С. Станіславського А.В. Алексєєв виділив основні компоненти ОБС – фізичний, емоційний, розумовий. К.С. Станіславський писав, що розум, почуття і воля народжують цілеспрямовану дію. А.В. Алексєєв пише про те, що навіть розминка спортсмена повинна мати мету, яку він повинен досягти вольовим бажанням. А описуючи такий важливий елемент, як увага, що необхідна кожному спортсменові, А.В. Алексєєв акцентував увагу на тому, «наскільки зростають можливості людини при гранично зосередженій увазі» [2].